

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת חגיגה

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תשנ"ט

כתובת להערות :
גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ב אין דורשין

גמ' יא: - טז.

אין דורשין: בסתרי עריות (רש"י - שאינן מפורשות) לג' [חד שקיל וטרי עם רבו, וב' בהדי הדדי ולא שמעו ויורו היתר דנפיש יצרו אפי' שלא בפניו]

(ב) במע"ב (ר"ת - שם מ"ב) לב' [כי שאל נא לימים ראשונים - ואין שנים שואלין] ולא ישאל מה למעלה, למטה (מרקיע), לפנים ולאחור (לרש"י - חוץ למחיצת הרקיע) [שאל... ולמקצה השמים עד קצה השמים]

(ג) במרכבה לא' אא"כ חכם ומבין מדעתו (רש"י - שלא יצטרך לשאול דלאו אורח ארעא לפרושא בהדיא) ומוסרין ראשי פרקים לאב"ד ולבו דואג בקרבו

{ כשסרח אדה"ר מיעטו; י' דברים נבראו יום ראשון; תהו = קו ירוק שמקיף כה"ע, בהו = אבנים המפולמות (לח) המשוקעות בתהום שמהן יוצאין מים; אור שגנזו לצדיקים; העולם נברא בחכמה, תבונה, דעת, כח, גערה, גבורה, צדק, משפט, חסד, רחמים; אמרתי לעולם די }

ב"ש, ר"ע - שמים נבראו תחלה [כסא ואח"כ שרפרף]

ב"ה - ארץ [בית ואח"כ עלייה]

חכמים - כאחת נבראו - ברא שמים תחלה, ונטה ארץ תחלה

מח' בעמודי עולם - חכמים - י"ב, י"א - ז', ר"א בן שמוע - א' ("צדיק")

רקיעים: רב יהודה - ב' (שמים ושמי השמים)

ר"ל - ז' - וילון, רקיע, שחקים, זבול, מעון, מכון, ערבות - וחשך וענן וערפל מקיפין אותו (בבתי בראי)

דוד הוריד ברד שלג קיטור ורוח סערה ממכון לארץ

רב אחא - עוד רקיע למעלה מראשי החיות - כעין הקרח הנורא, ומכאן ואילך אין רשות לדבר

ר' יוחנן בן זכאי - בת קול - כסא הכבוד למעלה מקרני החיות

{ חוט של חסד לעוסק בתורה בלילה, בעוה"ז; גחלי רתמים להפוסק }

מעשה מרכבה עד - וארא בתרא (רבי) \ החשמל (ר' יצחק) גמרינן\ראשי פרקים,

מכאן עד ויאמר אלי בן אדם ראשי פרקים\לחכם ומבין מדעתו

{ מעשה מרכבה; יחזקאל כבן כפר וישע'י כבן כרך שראה המלך;

יחזקאל ביקש רחמים והפך שור לכרוב [אין קטיגור נעשה סניגור];

כשאין ביהמ"ק כביכול נתמעטו כנפי החיות ופמליא של מעלה; נהר דינור; אשר קומטו;

י"ח קללות דישע'י עד ירהבו הנער בזקן ולא פסקו בעלי אמנה בדב"ת;

ר' אלעזר בן ערך נאה דורש (במרכבה) ונאה מקיים; ר' יהושע ור"ע וחנניא בן חכינאי דרשו במרכבה;

נכנסו לפרדס - בן עזאי מת, בן זומא נפגע, אחר קיצץ בנטיעות, ר"ע יצא בשלום }

אסור לסרס אפי' כלב [ובארצכם לא תעשו - כל שבארצכם]

בתולה שעיברה מותרת לכה"ג דחיישנן לאמבטי (אבל הטייה לא שכיח)

{ אחר ור"מ, ר"מ הביאו לגיהנם ור' יוחנן לעוה"ב, ר"מ אכל תחלא ושדא שיחלא, תוכו אכל קליפתו

זרק; שדים כמלאכים ואדם, אדם כמלאכים ובהמה;

אינו חס על כבוד קונו = מסתכל בקשת, עבירה בסתר כשמצי לכוף יצרו;

מסתכל בקשת, נשיא, כהנים בביהמ"ק - עיניו כהות;

ביתו, נשמתו, מלאכים המלוין, אבריו מעידין בו }

רש"י יב. - טז.

מה שהיה קודם לבריאה הוא עכשיו חוץ למחיצתו

וילון נכנס שחרית - לרש"י - לתיקו ולא מכסה השמש

יצרו מתגבר ילך למקום אחר וילבש שחורין - לרש"י - שמא יקל יצרו וגם אם יחטא אין נותן לב איסור הסתכלות בברכת כהנים אף בגבולים - לרש"י - משום שכינה על ידיהם

גמ' טז: - יח.

יוסי בן יעזר, יהושע בן פרחי, יהודה בן טבאי, שמעי, הלל - נשיאים יוסף בן יוחנן, ניתאי הארכלי, שמעון בן שטח, אבטליון, מנחם, שמאי - אב ב"ד לחכמים דר"מ - שמעון בן שטח נשיא, ויהודה ב"ט אב"ד

אין אב"ד מורה בפני נשיא

מח' (הראשונה) אם סומכין על שלמי חובה (הלל) - ר' יוחנן - ביו"ט משום שבות (בכל כחו = משתמש) גמ' ביצה - ר' יוסי - אם צריך תיכף לסמיכה שחיטה, ר' יוסי בר"י - אם צריך לסמוך כלל ר"פ - סמיכה על ראש בהמה הו"ל משתמש בצדדין, רב אשי - שוה בגובה לגבה וכגבה דמי ביו"ט - ב"ש - מביאין שלמים [אכילת הדיוט] בלי סמיכה, ולא עולות [לכם ולא לגבוה] ב"ה - מביאין שלמים ועולות וסומכין

ב"ש - יום טבוח ראייה (רש"י - וחגיגה) ביום א' כשעצרת בע"ש ב"ה - א"צ אלא כשעצרת בשבת [קריבין ביו"ט ולא בשבת]

תשלומין לעצרת כל ז' [היקש בחג המצות ובחג השבועות, ר"ח יום א' כמנוייה וכן עצרת שבוע דמימני שבועי, וקראתם - ובקצרכם - חג ומותר בקצירה, לר"ל - וחג הקציר - חג שקוצר] איסור מלאכה בחוה"מ [את חג המצות תשמור שבעת ימים, ק"ו מיום א' וז' דחוה"מ יש קדושה לפנייה ולאחריה, כל מלאכת עבודה לא תעשו, אלה מועדי ה' מקראי קודש, היקש ששת ימים תאכל וביום השביעי עצרת - עצור מכל מלאכה - ומסרן הכתוב לחכמים] (לרש"י - מדאו)

רש"י יז.

יום טבוח ביום א' דמותר בהספד ותענית מפני הצדוקין - לרש"י - אין כה"ג מתלבש בבגדי הדיוט הנאים שמ"ע רגל בפנ"ע - לרש"י - שם בפנ"ע, ברכה בפנ"ע - לרש"י - ברכת המלך

גמ' יח: - כ:

לר"מ א"צ נט"י למעשר שני ולחולין, לחכמים - למעשר ולא לחולין (מח' בנגיעה אבל אכילה לכו"ע צריך אף לחולין; מח' באכילת פירות אבל בנגיעה לכו"ע א"צ, ובלחם לכו"ע צריך אף לחולין)

נטילת/טבילת ידים לחולין א"צ כוונה, למע"ש בעי כוונה

מטבילין בראשי גל שנתלש עם מ' סאה (רש"י - כשמייע לארץ), ולא בכיפין [טבילה באויר]

חולין - מע"ש - תרומה - קודש (צריך טבילת ידים) - מי חטאת (צריך טבילת כל גופו)

טבל בכוונת א' מהן לא מהני לדרגות שעל גביו

בגדי השומר טהרתו לא' מהן הם מדרס לדרגות שעל גביו [רש"י - כאלו לא שמר וגזרו שמא ישבה בהן

אשתו נדה]

לר"מ חולין ומעשר כהדדי נינהו

טבל והוחזק (= בכוונה) לקל, יכול לשנות לחמור עד שעלה,

אחר שעלה יכול לכוון אם עדיין לא הוחזק כלל

מקוה של מ' סאה מכוונות - לר"י אם רגל הראשון נוגעת במים עדיין כשר [גוד אחית מים שעליו]

ר' פדת, ל"ק דר"נ - מודה ר"י דלא מהני להטהר מטומאה דאו'

ל"ב דר"נ - מח' בטומ' דאו', ומודו חכמים בטבילה דרבנן

לר"מ אומרים אף גוד אסיק ויכול להטביל מחט בראש מי שרגלו במים, ור"י חולק

חולין אטהרת הקודש - ת"ק דברייטא - כחולין [רש"י - בטלה דעתו],

ר' אלעזר בר' צדוק - כתרומה, משנתנו - יוחנן בן גודגדא - כקודש

אמר לחבירו תן לי סודרי - טמאה [אין אדם משמר מה שביד חברו, וחברו לא שמר - רש"י - והו"ל היסח הדעת]

הסבר ליטול בגדי חול ולקח בגדי שבת - טמאין [היסח הדעת מהשמירה המעלייתא שרגיל בבגדי שבת (רש"י - = אין בלבו לשומרון)]
נתחלף יין בשמן טהורין

נטירותא לפלגא (מדבר המטמא ולא מדבר הפוסל) מהני

הטביל פועליו ע"ה לכך, מה שבידיהם טהור אא"כ לא יראים שיבא הבעה"ב ויראה [אין ע"ה מקפיד על מגע חבירו]

רש"י יט. - כ.

חרדלית שזירדת מהר גבוה ויש בה מ' סאה לא מהני טבילה דקטפרס אינו חיבור; זוחלין פירות שנפלו למים, אם נתכוון ליטלן בשביל שזירדו ידיו, גלי דעתו דניחא בהך נפילה שגרמה שידיח ידיו

נטמא (לא שמר) כלי בדבר הפוסלה - פסול מלהשתמש בה טהרות לכתחלה; אוכל הדבוק בה פסול באכילה